

Sygn. akt I.Ca 125/20

POSTANOWIENIE

Dnia 20 maja 2020 roku

Sąd Okręgowy w Suwałkach I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	Cezary Olszewski
Sędziowie SO :	Małgorzata Szostak Szydłowska, Miroslaw Krzysztof Derda

po rozpoznaniu w dniu 20 maja 2020 roku w Suwałkach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi Z. O.

przeciwko K. S. i A. S.

o wznowienie postępowania w sprawie I Ca 403/19

p o s t a n a w i a:

odrzuć skargę

SSO Cezary Olszewski SSO Małgorzata Szostak Szydłowska SSO Miroslaw Krzysztof Derda

Sygn. akt I Ca 125/20

UZASADNIENIE

Powód Z. O. wystosował skargę o wznowienie postępowania w sprawie o zmianę orzeczenia alimentacyjnego, prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Suwałkach pod sygn. akt III RC 360/18, zakończonej wydaniem przez Sąd Okręgowy w Suwałkach wyroku z dnia 28 listopada 2019 roku sygn. akt I Ca 403/19 - oddalającego apelację powoda.

Uzasadniając skargę wskazywał, że w powołanej sprawie doszło do ujawnienia nowych faktów i dowodów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sporu. W ramach skargi powód wnosił o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z dokumentacji medycznej i osobowej na okoliczność, iż pozostaje on osobą niezdolną do pracy ze względu na uraz jakiego doznał w wypadku w trakcie pracy zarobkowej, co przeczy ustaleniom Sądu poczynionym w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. W ramach skargi żądał również aby Sąd zwrócił się do Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w S., celem udzielenia informacji czy A. O. kontynuuje naukę i w jakim trybie, na okoliczność ustalenia jej prawa do alimentacji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Skarga podlegała odrzuceniu.

Głównym zadaniem skargi o wznowienie postępowania jest wzruszenie orzeczenia wydanego w warunkach określonych w art. 401 i 403 k.p.c. nie zaś korygowanie wszelkich nieprawidłowości orzeczeń. Skarga o wznowienie

postępowania ma bowiem za zadanie wyeliminowanie z obrotu prawnego orzeczenia zapadłego w postępowaniu, które zostało dotknięte przewidzianymi w ustawie wadliwościami. Równocześnie jak stanowi treść art. 410 § 1 i k.p.c. Sąd odrzuca skargę wniesioną po upływie przepisanej terminu, niedopuszczalną lub nieopartą na ustawowej podstawie.

W przedmiotowej sprawie podstawą do wniesienia skargi, jak wynika z jej uzasadnienia, było wykrycie przez powoda dowodów i faktów mających w jego ocenie istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sporu. Należy w tym miejscu podkreślić, iż wykładnia językowa art. 403 § 2 k.p.c. wskazuje, iż dla skutecznego wniesienia skargi wymaganym jest aby fakty i dowody stanowiące podstawę do wniesienia skargi nie mogły być wykorzystane przez stronę w trakcie pierwotnego postępowania, w następstwie którego wydane zostało orzeczenie. Nie chodzi zatem o każdą nową okoliczność lub środek dowodowy ale o takie, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy. Niemożność skorzystania z nich powinna być wykazana. Niewiedza strony musi wynikać z przyczyn obiektywnych, niezależnych od niej (post. SN z dnia 24 listopada 2016 roku, sygn. akt III CZ 48/16, *legalis*).

W realiach przedmiotowej, w ocenie Sądu Okręgowego warunek ten nie został spełniony. Wnosząc skargę o wznowienie postępowania w sprawie Z. O. nie zdołał bowiem wykazać, iż w trakcie pierwotnego postępowania w sprawie o sygn. akt III RC 360/18 SR w Suwałkach i I Ca 403/19 SO w Suwałkach nie dysponował dokumentacją medyczną potwierdzającą stan jego zdrowia jak również fakt wykonywania pracy zarobkowej.

Podobnie podjęta aktualnie przez uprawnioną do alimentacji A. O. forma nauki nie stanowi okoliczności uzasadniającej wznowienie postępowania w sprawie. Okoliczność ta była bowiem znana dla Sądu I i II instancji w trakcie procedowania w sprawie o sygn. akt III RC 360/18 SR (I Ca 403/19 SO w Suwałkach) co potwierdza bezpośrednio treść uzasadnień orzeczeń w tych sprawach.

Jedynie na marginesie zaznaczyć należy, iż wznowienie postępowania z istoty swej ma charakter wyjątkowy, co uzasadnia wniosek, aby przy stosowaniu przepisów art. 399 k.p.c. o dopuszczalności wznowienia preferować wykładnię ścisłą, odrzucając rozszerzającą interpretację. Skarga o wznowienie postępowania nie może być zatem stosowana w sposób dowolny jako dodatkowy środek odwoławczy w przypadku wyczerpania ustawowo przewidzianych środków zaskarżenia. W przypadku zaistnienia okoliczności istotnych z punktu widzenia art. 138 k.r.o. strona zobowiązana do alimentacji może wystąpić z powództwem o obniżenie obowiązku alimentacyjnego. Środkiem prawnym służącym do realizacji roszczenia w postaci uchylecia bądź obniżenia zobowiązania alimentacyjnego nie może być jednak środek prawny przewidziany treścią art. 399-416¹ k.p.c.

Reasumując, z uwagi na niewykazanie przez wnoszącego skargę podstaw uzasadniających wznowienie postępowania tj. brak ustawowej podstawy, należało odrzucić skargę na podstawie art. 410 § 1 k.p.c.

SSO Cezary Olszewski SSO Małgorzata Szostak-Szydłowska SSO Mirosław Krzysztof Derda